

MEGAN MAXWELL

EU SUNT  
ERIC ZIMMERMAN

VOLUMUL II

Traducere din limba spaniolă de Mirela Nica



2021

*Acest roman este o ficțiune. Numele, personajele, organizațiile, locurile, evenimentele sau întâmplările sunt fie rodul imaginației autoarei, fie sunt folosite fictiv. Orice asemănare cu persoane sau evenimente reale este pur întâmplătoare.*

*Yo soy Eric Zimmerman*

© Megan Maxwell 2018 by Megan Maxwell

© Editorial Planeta S.A., 2018

Toate drepturile rezervate.

*Eu sunt Eric Zimmerman*

Megan Maxwell

Copyright © 2020 Publishing Solutions

Pentru versiunea în limba română.

Toate drepturile rezervate.

Este interzisă reproducerea integrală sau parțială a lucrării,  
sub orice formă, fără permisiunea scrisă a editurii.

**Editor:** Hadrian Mateescu

**Redactor:** Manuela Pîrvulescu

**Corectori:** Dorina Lipan, Cristina Teodorescu

**Copertă & DTP:** Silvia Olteanu

**Credite foto copertă:** Shutterstock



**Publisol**

Casa Presei Libere, Corp A3-A4, Etaj 1

Tel.: 021.336.36.33

E-mail: [office@publisol.ro](mailto:office@publisol.ro)

Găsiți cărțile noastre pe [www.publisol.ro](http://www.publisol.ro)

Descrierea CIP poate fi consultată pe siteul  
Bibliotecii Naționale a României

ISBN: 978-606-9605-38-7

ISBN Vol. 2: 978-606-9605-40-0



**R**iviera Maya, hotel Mezzanine

Soarele mă arde...

Sunt roșu ca un crab...

Este al naibii de cald...

Și nenorocitul de nisip, care se bagă peste tot...

Dar faptul de a o privi pe Judith, scumpa mea soție, cum se bronzează este cel mai bun lucru din lume.

Suntem în luna de miere de câteva zile în Tulum, Mexic, și ne simțim minunat. Ne bucurăm unul de celălalt, ne scaldăm pe plajă, facem dragoste cu nebunie și pasiune și, de asemenea, profit de anumite momente pentru a mă ocupa de chestiuni legate de Müller, afacerea mea.

Când mă întorc la hotel după o întâlnire, la care am fost neliniștit, pentru că nu am avut-o pe Jud a mea alături, solicit la recepție să ne aducă în cameră câte ceva și apoi, încins, mă îndrept spre barul cu vedere la mare. Acolo, o caut pe micuța mea soție și, de-ndată ce o găsesc întinsă într-un hamac drăguț, comand o bere. Îmi este sete.

Ea, care nu știe că o privesc, face plajă cu căștile pe urechi. Este frumoasă, ispititoare, iar eu zâmbesc, când văd cum își mișcă picioarele în ritmul muzicii pe care o ascultă. După cum spune ea, muzica liniștește fiarele, iar fiara fetei mele este liniștită.

Adăpostit sub acoperișul incintei, astfel încât soarele să nu-mi rănească mai mult blestemata mea de piele albă, continui să-mi privesc brunetica îndelung. Cu plăcere, cu satisfacție și cu emoție, mă uit la femeia care a reușit să facă, fără intenție, un bărbat ca mine să treacă printr-o cununie și, pentru ea, doar pentru ea, ar face-o de o mie de ori.

Sunt un bărbat căsătorit.

Ea a realizat inimaginabilul cu mine.

Nu-mi vine să cred, dar rânjesc ca un idiot atunci când văd inelul pe care Judith mi l-a pus pe deget și care, dintr-odată, reprezintă întreaga mea lume.

Ea este lumea mea. O lume fără Jud, fără sărutările, mângâierile și furiile ei nu ar mai fi o lume.

Îmi este imposibil să-mi imaginez viața fără brunetica mea. Atât de imposibil încât mă gândesc: Cum aș putea trăi mai departe fără ea?

Mă gândesc la asta atunci când un copil fuge pe lângă mine și, dintr-odată, îmi amintesc de Flyn și zâmbesc. A rămas la Jerez cu familia soției mele în timp ce noi ne bucurăm de călătoria noastră și sper că se simte bine. Nu mă îndoiesc, deși mi-e teamă de ceea ce poate învăța alături de înflăcărata Luz, în aceste zile, și de răutățile pe care le pot face împreună.

Mai bine să nu știu!

Mai comand o bere. Îmi este sete. Este foarte cald.

Și tocmai când mă pregătesc să-i aduc o băutură, observ cum un străin se apropie de Jud și se așază lângă ea pe nisip.

Sunt în alertă! Cine naiba e ăsta?

Interesat să aflu, nu mă mișc și în curând văd că încep să vorbească. Mai mult, Judith zâmbește. De ce îi zâmbește?

Gelozia, această mare necunoscută pentru mine care își face apariția doar când vine vorba de prețioasa mea brunetică, mă neliniștește, dar reușesc să o potolesc. Știu că trebuie, pentru că știu că acest sentiment nou nu este bun. Nu. Nu este.

Totuși, nu-mi place să-l văd pe tip uitându-se la soția mea. Sunt bărbat și știu cum privim noi, bărbații. Cu toate acestea, îmi place și mai puțin atunci când ea râde în felul acela care mă înnebunește în totalitate.

Este atât de drăguță...!

În timp ce vorbesc, Judith ia crema și începe să o întindă pe frumoasa ei piele măslinie.

Este ispititoare!

Continuă să vorbească. Despre ce vorbesc, oare?

Fără a pierde detaliile, îi urmăresc cum par să se distreze până când nu mai suport și, scoțând telefonul mobil din buzunarul pantalonilor, îi scriu un mesaj: *Flirtați, doamnă Zimmerman?*

Apăs tasta „Trimite“ și, câteva secunde mai târziu, mă uit la soția mea cum își ia mobilul pe care îl are pe coșul de răchită și citește mesajul.

Apoi se întoarce, mă caută cu privirea și ochii noștri se întâlnesc.

O vreau!

Judith zâmbește. Îmi oferă unul dintre zâmbetele ei prețioase și neliniștitoare, însă eu, excitat, nu pot să mă gândesc decât la faptul că fac dragoste cu ea și nu sunt în stare să zâmbesc. Tot ce pot face este să o privesc.

Câteva secunde mai târziu, ea arată cu degetul spre mine și străinul care se află lângă ea mă privește, se ridică și se grăbește să plece. Bun!

Jud îmi zâmbește din nou.

Ce vrăjitoare este micuța mea soție!

Îmi face semn cu degetul să mă apropii de ea. Dar nu mă duc. Mă opun.

Și, la final, după ce face unul dintre gesturile ei grațioase, iubita mea se ridică și, privindu-mă cu un zâmbet machiavelic, își scoate partea de sus a costumului de baie și îl lasă pe hamac.

Cât de bine mă cunoaște... cât mă ispitește...

Uf... căldura care mă cuprinde când îi văd sânii frumoși și ispititori!

Fără să mă mișc din loc, mă bucur de priveliștea pe care mi-o oferă soția mea, în timp ce se apropie de mine și simt cum mi se întărește organul sexual pentru câteva secunde, când îi văd sfârcurile drăguțe contractându-se la soare.

Se apropie... Se apropie...

Iar când ajunge lângă mine, văd cum se ridică pe vârfuri și, după ce îmi oferă un sărut pe buze cu gust de viață pură, o aud spunând:

– Mi-a fost dor de tine.

Îmi place. Îmi place să știu asta, dar trebuie să știu și cine era tipul cu care a vorbit cu atâta entuziasm, așa că întreb:

– Erai foarte animată în conversația cu băiețelul acela. Cine era? Judith zâmbește. Eu nu. Și, în cele din urmă, ea răspunde:

– Georg.

Habar n-am cine este acest Georg și, într-un final, după ce insist, Jud îmi spune că este un băiat care, la fel ca noi, este în vacanță cu părinții lui și care, fiind atât de singur, s-a așezat să vorbească cu ea.

Explicațiile ei mă amuză, deși mai amuzant sunt eu.

Cum pot fi atât de gelos?

Și, fără a-mi dori să mai pierd timpul gândindu-mă la acel băiat, zâmbesc și spun:

– În cameră, la gheață, am ceva cu o etichetă roz.

În timp ce spun asta, mimica fetei mele se schimbă. Râde și fuge spre hamac.

Dar unde se duce?

O văd cum își strânge lucrurile în grabă și zâmbesc.

Cu siguranță îi place mult sticla cu etichetă roz!

Când se întoarce lângă mine, fără ezitare, o iau în brațe și, după ce-i dau un sărut moale pe buze, îi șoptesc:

– Să ne bucurăm unul de altul, doamnă Zimmerman!

Printre râsete, sărutări și atingeri, ajungem în camera noastră.

În paradisul nostru...

În oaza noastră...

La intrare, Judith, care este încă în brațele mele, își aruncă geanta pe care o ține în mâini. Geanta cade la pământ și ea, privindu-mă, îmi ordonă:

– Sărută-mă!

Dorințele ei sunt porunci pentru mine. Și eu le îndeplinesc. Uau, da!

Temperatura crește..., crește și crește..., iar la un moment dat suntem atât de fierbinți, încât trebuie să ne oprim.

– Pornește aerul condiționat! poruncește Jud.

Cu un zâmbet și fără să-i dau drumul, mă duc la dispozitiv și îl conectez.

Câteva secunde mai târziu, se simte răcoarea minunată și, privind sticluta cu etichetă roz din interiorul găleții cu gheață, întreb:

– Vrei să bei?

Judith dă din cap aprobator și, după un sărut, o așez pe podea.

Umplu rapid două pahare și, după ce îi întind unul, îl bea dintr-o înghițitură, îl așază pe masă și spune:

– Trage-mi-o!

Amuzat, dau din cap aprobator și, pe un ton intim, îi șoptesc:

– Draga mea, devii foarte obraznică!

Judith zâmbește, îmi place zâmbetul ei și răspunde:

– Numai cu dumneavoastră, domnule Zimmerman.

Odată ce îmi pun paharul pe masă, cu privirea înflăcărată, îi mângâi sânii goi și frumoși, în timp ce observ că ea îmi desface cureaua pantalonilor și șoptește:

– Să vedem ce avem aici.

Mă excită.

Soția mea mă excită tare. Brutal. Animalic.

Ochii ei... ochii ei minunați și întunecați sunt fixați asupra mea.

Vibrez, ea mă face să vibrez când mâna ei pătrunde în lenjeria mea intimă și începe să se joace cu membrul meu deja întărit.

Doamne... cum mă atinge... cum mă aprinde.

Fără alte ezitări și fără a-mi îndepărta privirea excitată de a ei, mă aplec și îmi introduc degetul mijlociu în intrarea ei umedă.

Fierbinte... dragostea mea este foarte fierbinte.

Judith oftează. Își deschide picioarele pentru a-mi oferi mai mult acces, vrea să fac asta, își dorește să continui și, amețit de parfumul dulce al sexului ei, îi șoptesc:

– Îți place asta, micuțo?

Apucând cu o mână umărul meu și cu cealaltă penisul, proprietara vieții mele dă din cap aprobator, tremură și, după un zâmbet, răspunde:

– Îți place asta, uriașule?

Mișcările ei devin mai intense, mai înflăcărâte și, mulțumit, închid ochii.

Doamne... să nu se oprească.

Ceea ce face ea mă înnebunește. Știe asta și când observă că tremur, deschid ochii și, privind-mă, Jud spune:

– Așa, scumpule... vibrează pentru mine.

Cuvintele ei și controlul pe care îl exercită asupra corpului meu mă înnebunesc și, după un sărut mai mult decât fierbinte, îmi scot degetul din ea, o pun să-mi elibereze membrul și mă dezbrac repede, în timp ce ea mă urmărește, purtând doar partea de jos a costumului de baie. Îi place să se uite la mine tot atât de mult pe cât îmi place mie să mă uit la ea.

Suntem incredibil de perversi.

Odată dezbrăcat, penisul meu erect se înalță între noi în timp ce contemplan slipul ei. Este în plus. Și ea, care îmi citește privirea, spune repede:

– Nici să nu te gândești să-l rupi, îmi place.

Imediat după, ea și-l scoate, iar eu zâmbesc și, de-ndată ce suntem amândoi complet goi, îmi cuprind fetița și, cu focul arzător care ne înfierbântă, îmi introduc sexul dur dintr-o singură străpungere.

– La naiba, da!

Jud se agață de mine, țipă cu înverșunare și îmi cere să nu mă opresc.

Și nu, nu mă opresc.

Din nou și din nou, pătrund în ea, în timp ce corpurile noastre se unesc, se leagă într-un joc perfect al sexului, al vieții și al seducției.

Judith, iubita mea, a învățat să facă diferența între *a fute* și *a face dragoste*, iar ceea ce vrea acum este să se fută. Vrea sex fierbinte. Vrea sex arzător. Vrea sex exaltat.

Și eu, dornic să-i ofer viața mea și tot ceea ce îmi cere, o sprijin de peretele camerei și mă predau cu duritate, pasiune și desfrânare.

Suntem animale sexuale.

Faptul de a auzi gemetele ei minunate și de a-i simți mișcările de felină, pe măsură ce se unește cu mine, mă excită din ce în ce mai mult cu fiecare secundă.

Suntem ceea ce vrem noi să fim în acest moment. Doi jucători, două mașini sexuale și nimeni și nimic nu trebuie să ne spună cum să ne bucurăm sau nu.

Transpirați, intru în ea din nou și din nou. Plăcerea este intensă. Ea îmi cere, îmi ordonă, îmi comandă în timp ce se deschide pentru mine.

Sunetele puternice ale sexului ne iau în stăpânire simțurile și camera, fără să ne pese cine ne poate auzi. O dată... de două... de șapte... de douăzeci de ori suspinăm, țipăm, ne cucerim.

Lovitură după lovitură, sexele noastre fierb de dorință, în timp ce ochii și gurile noastre se întâlnesc din nou și din nou în căutarea delirului și a nebuniei.

Dar simt că voi exploda, corpul meu îmi spune asta, mai ales atunci când ea îmi șoptește:

– Intră în mine!

Auzul acestor vorbe mă face să zâmbesc.

Fără îndoială, soția mea se schimbă în multe privințe, iar una dintre schimbări se referă la sex; încă îmi amintesc momentul în care i-a fost rușine să spună cuvântul futut. Și, mulțumit să-i ofer ceea ce-mi cere, dau din cap aprobator, iar ea insistă, excitată și înfierbântată:

– Dă-ți drumul în mine. Fă-o acum... fă-o acum...!

Dorința ei, vocea ei, cerințele ei mă înnebunesc total și, după o serie de străpungeri înverșunate, care ne fac să savurăm plăcerea, dau lovitură de grație și îi inund cele mai intime colțuri cu marele meu râu de lavă fierbinte.

După cum spuneam, dorințele ei sunt ordine pentru mine.